

Byla C-881/19**Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį****Gavimo data:**

2019 m. gruodžio 4 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Krajský soud v Brně (Čekijos Respublika)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. spalio 25 d.

Ieškovė:

Tesco Stores ČR a.s.

Atsakovė:

Ministerstvo zemědělství

Pagrindinės bylos dalykas

Pagrindinės bylos dalykas yra ginčas, kuriame ieškovė ginčija atsakovės sprendimą, kad ieškovė, vartodama formuluotę „čokoládový prášek“ (šokolado milteliai) vietoj Direktyvoje 2000/36/EB¹ nurodytos formuluotės „čokoláda v prášku“ (šokoladinio gėrimo milteliai), išleido į prekybą netinkamai arba klaidingai paženklinatą maisto produktą ir taip pažeidė atitinkamas nacionalinės teisės nuostatas.

Prejudicinis klausimas

Ar Reglamento Nr. 1169/2011 VII priedo E dalies 2 punkto a papunkčio įtvirtinta taisyklė turėtų būti aiškinama taip, kad galutiniam vartotojui Čekijos Respublikoje skirtu maisto produkto sudėtyje galima nurodyti sudėtinę sudedamąją dalį, minimą Direktyvos [2000/36/EB] I priedo A dalies 2 punkto c papunktyje, nedetalizuojant

¹ 2000 m. birželio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos [d]irektyva 2000/36/EB dėl žmoniems vartoti skirtų kakavos ir šokolado produktų; toliau – Direktyva 2000/36/EB.

jos sudėties tik tuo atveju, jei šios sudėtinės sudedamosios dalies pavadinimas nurodytas tiksliai pagal Direktyvos 2000/36/EB I priedo versiją čekų kalba?

Nurodytos Sąjungos teisės nuostatos

Reglamento Nr. 1169/2011 9 straipsnio 1 dalies b punktas, 18 straipsnio 1 ir 4 dalys, VII priedo E dalies 2 punkto a papunktis²

Direktyvos 2000/36/EB 3 straipsnio 1 dalis ir I priedo A dalies 2 punkto c papunktis

Nurodytos nacionalinės teisės nuostatos

Remiantis Įstatymo Nr. 110/1997³ 11 straipsnio 2 dalies a punkto 3 papunkčiu maisto verslo subjektas turi nedelsdamas pašalinti iš prekybos nepakankamai ar klaidingai paženklintus maisto produktus.

Trumpas faktinių aplinkybių ir pagrindinės bylos aprašymas

- 1 2016 m. gegužės 27 d. *Státní zemědělská a potravinářská inspekce inspektorát v Brně* (Valstybinė žemės ūkio ir maisto produktų tarnyba, Brno inspekcija) 1) nurodė pašalinti iš rinkos ieškovės produktus⁴, nes jų sudėties aprašyme pavartota formuluotė „čokoládový prášek“ (šokolado milteliai), nenurodant šios sudedamosios dalies sudėties, kaip to reikalaujama pagal Reglamento Nr. 1169/2011 9 straipsnio 1 dalies b punktą ir 18 straipsnio 1 ir 4 dalis, ir 2) uždraudė toliau teikti šiuos produktus rinkai.
- 2 2016 m. birželio 1 d. ieškovė pateikė skundą dėl nurodytų nutarimų, o *Státní zemědělská a potravinářská inspekce* 2016 m. birželio 6 d. iš pradžių skundą tenkino ir panaikino nutarimus. Tačiau vėliau *Státní zemědělská a potravinářská inspekce ústřední inspektorát* (Valstybinė žemės ūkio ir maisto produktų tarnyba, Vyriausioji inspekcija) 2017 m. vasario 2 d. sprendimu iš dalies pakeitė 2016 m.

² 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinami Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004; toliau – Reglamentas Nr. 1169/2011.

³ *Zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů* (Įstatymas Nr. 110/1997 dėl maisto ir tabako gaminių bei tam tikrų susijusių įstatymų pakeitimo ir papildymo; toliau – Įstatymas Nr. 110/1997), iki 2016 m. rugsėjo 6 d. galiojusi redakcija.

⁴ „Monte“ šokolado skonio pieno desertas su lazdynų riešutais, 220 g; „Monte“ šokolado skonio desertas, 100 g, ir „Monte drink“ šokolado skonio pieno gėrimas su lazdynų riešutais, 200 ml.

birželio 6 d. sprendimą: nurodytą ieškovės skundą atmetė ir patvirtino 2016 m. gegužės 27 d. priimtus nutarimus. Ieškovės skundas dėl 2017 m. vasario 2 d. sprendimo 2017 m. balandžio 21 d. atsakovės sprendimu buvo atmetas.

- 3 Ieškovė dėl 2017 m. balandžio 21 d. atsakovės sprendimo pateikė skundą *Krajský soud v Brně* (Brno apygardos teismas), bet šis teismas jį 2019 m. vasario 26 d. sprendimu atmetė. Gavusi ieškovės kasacinį skundą 2019 m. liepos 11 d. sprendimu *Nejvyšší správní soud* (Vyriausiasis administracinis teismas) panaikino 2019 m. vasario 26 d. *Krajský soud v Brně* sprendimą ir perdavė bylą šiam teismui nagrinėti toliau.
- 4 Būtent šiame bylos nagrinėjimo etape *Krajský soud v Brně* pateikė prejudicinį klausimą Europos Sąjungos Teisingumo Teismui. Nors šį teismą saisto *Nejvyšší správní soud* teisinis požiūris (grindžiamas, pavyzdžiui, 2010 m. spalio 5 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimu *Elchinov*, C-173/09, ECLI:EU:C:2010:581, ir 2008 m. liepos 8 d. *Nejvyšší správní soud* išplėstinės kolegijos nutarimu Nr. 1723/2008, paskelbtu leidinyje *Sbírka rozhodnutí Nejvyššího správního soudu* (Vyriausiojo administracinio teismo jurisprudencijos rinkinys), jis mano, kad ši aplinkybė netrukdo pasinaudoti teise pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsnį.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 5 Atsakovė mano, kad kadangi Direktyvos 2000/36/EB I priedo A dalies 2 punkto c papunktyje apibrėžta tik sąvoka „čokoláda v prášku“ (šokoladinio gėrimo milteliai), o ne „čokoládový prášek“ (šokolado milteliai), vartojant pastarąją sąvoką visada būtina nurodyti šio produkto sudedamąsias dalis.
- 6 Ieškovė mano, kad Reglamento Nr. 1169/2011 VII priedo E dalies 2 punkto a papunktyje nustatyta išimtis taip pat taikoma pavadinimui „čokoládový prášek“ (šokolado milteliai), nes ši formuluotė turi tą pačią reikšmę kaip „čokoláda v prášku“ (šokoladinio gėrimo milteliai), o sinoniminės sąvokos visada turi būti aiškinamos vienodai, kad būtų išvengta teisinio netikrumo. Be to, visos Direktyvos 2000/36/EB kalbinės versijos turi tokią pačią privalomąją galią.

***Nejvyšší správní soud* teisinė nuomonė**

- 7 *Nejvyšší správní soud* sutinka su ieškove, kad vietoj pavadinimo „čokoláda v prášku“ (šokoladinio gėrimo milteliai) ji taip pat galėjo vartoti pavadinimą „čokoládový prášek“ (šokolado milteliai). Remiantis nusistovėjusia Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudencija, visos Sąjungos teisės aktų kalbinės versijos turi tokią pat privalomąją galią (žr. 1982 m. spalio 6 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimo *CILFIT / Ministero della Sanità*, C-283/81, ECLI:EU:C:1982:335, 18 punktą; 2007 m. balandžio 19 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimo *Profisa*, C-63/06, ECLI:EU:C:2007:233, 13 punktą ir neseniai priimto 20[1]8 m. rugsėjo 13 d. Europos Sąjungos

Teisingumo Teismo sprendimo *Česká pojišťovna*, C-287/17, ECLI:EU:C:2018:707, 24 punktą). Todėl reikia vienareikšmiškai atmesti požiūrį, kad šokolado gaminių ženklimas Čekijos Respublikos teritorijoje reglamentuojamas tik Direktyvos 2000/36/EB versija čekų kalba, o kitose valstybėse narėse – jų nacionalinėmis kalbinėmis versijomis.

- 8 Toks požiūris prieštarauja minėtai jurisprudencijai ir visų pirma laisvo prekių judėjimo principui ir pačiai maisto produktų pavadinimų, kaip vidaus rinkos priemonės, suderinimo esmei. Būtent šiais principais grindžiama Direktyva 2000/36/EB (žr. 8 konstatuojamąją dalį). Europos Sąjungoje šokolado produktų pavadinimai jau yra visiškai suderinti (žr. 2010 m. lapkričio 25 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija / Italija*, C-47/09, ECLI:EU:C:2010:714, 29 ir 45 punktus), o šio suderinimo esmė yra suteikti šokolado produktų gamintojams ar tiekėjams galimybę importuojant iš vienos valstybės narės į kitą naudoti informaciją, nurodytą ant jų produkto, pagal Direktyvą 2000/36/EB ir šią informaciją versti tik į vartotojui valstybėje narėje, kurioje šie produktai bus parduodami, suprantamą kalbą ar kalbas.
- 9 Ieškovė produktus pirko iš tiekėjų ar gamintojų, kurie juos pagamino Vokietijoje, kur direktyvos versijoje vokiečių kalba vartojamas pavadinimas *Schokoladenpulver*, arba Lenkijoje, kur direktyvos versijoje lenkų kalba pakaitomis vartojami pavadinimai *proszek czekoladowy* ir *czekolada w proszku*. Ieškovė vokiečių ar lenkų kalbose vartojamas sąvokas į čekų kalbą išvertė pažodžiui kaip „čokoládový prášek“ ir vertimą panaudojo savo gaminiams žymėti. Šokolado produktų pavadinimų suderinimo esmė yra būtent galimybė tai daryti.
- 10 Šiems principams prieštarauja aiškinimas, kad prieš pradėdamas kitoje valstybėje narėje pagamintų šokolado produktų pardavimą Čekijos Respublikoje tiekėjas ar gamintojas Čekijoje pirmiausia turėtų suderinti produkto sudedamųjų dalių pavadinimus su Direktyvos 2000/36/EB versija čekų kalba. Toks aiškinimas leistų daryti išvadą, kad Čekijos Respublikos teritorijoje direktyva taikoma tik čekų kalba, todėl čia taikoma tam tikra „čekų direktyva 2000/36/EB“, o tai akivaizdžiai prieštarautų prekės pavadinimų derinimo ir direktyvos kalbinių versijų lygiavertiškumo esmei ir dėl to būtų atkurta iki bendrosios rinkos sukūrimo buvusi situacija.
- 11 Todėl negalima tiesiog sutikti su nuomone, kad konkrečiose Direktyvos 2000/36/EB priedo kalbinėse versijose išvardyti kiekvienai valstybei narei privalomi maisto produktų pavadinimai. Galiausiai tokių privalomų kalbinių versijų nenustato ir Reglamentas Nr. 1169/2011, jo 15 straipsnio 1 dalyje tik reikalaujama, kad privaloma informacija apie maistą būtų teikiama „valstybių narių, kurių rinkoje šis maisto produktas parduodamas, vartotojams lengvai suprantama kalba“. Būtent tai leidžia ieškovei naudoti importuojamo produkto sudedamosios dalies pavadinimą vokiečių ar lenkų kalbomis, kuris atitinka Sąjungos teisę, ir tiesiog išversti jį į čekų kalbą.

- 12 Tiesa, kai kuriose valstybėse narėse kai kurie maisto produktų pavadinimai yra vartojami labai plačiai ir vertimas iš kitų kalbų galėtų klaidinti vartotojus. Tačiau tokioje situacijoje konkretus atvejis turi būti aiškiai nurodytas visose kalbinėse versijose. Reglamente Nr. 1169/2011 tokia galimybė numatyta 17 straipsnio 2 ir 3 dalyse. Direktyvoje 2000/36/EB tokią galimybę, kiek tai susiję su tam tikrų produktų specifiniais pavadinimais anglų kalba, numatyta I priedo A dalies 4 punkto d papunktyje perėmus sąvokos „milk chocolate“ nacionalinę apibrėžtį. Tačiau ši konkreti nuostata dėl nacionalinės teisės yra įtraukta į direktyvą visose kalbinėse versijose, o ne tik anglų kalba. Jeigu Čekijos Respublikoje turėtų būti vartojamas tik pavadinimas „čokoláda v prášku“ (šokoladinio gėrimo milteliai), pavyzdžiui, todėl, kad pavadinimas „čokoládový prášek“ (šokolado milteliai) dėl tam tikrų priežasčių galėtų suklaidinti Čekijos vartotoją, tai turėtų būti reglamentuojama analogiškai.
- 13 Pirmiau nurodytas 2017 m. birželio 14 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-422/16 tik patvirtina šią poziciją. Vis dėlto byloje nagrinėtame Reglamente Nr. 1308/2013⁵ Sąjungos teisės aktų leidėjas nustatė kitokį reguliavimo metodą nei Direktyvoje 2000/36/EB, nes šio reglamento priede aiškiai nurodė konkrečių produktų pavadinimus, kurie turi būti naudojami pateikiant produktus rinkai konkrečiose šalyse. *Krajský soud* citavo minėto sprendimo 36 punktą, susijusį su Komisijos įgyvendinimo sprendimu 2010/791, kuriame pateikiamas [Tarybos] reglamento Nr. 1234/2007 XII priedo III punkto 1 papunkčio antroje pastraipoje nurodytų produktų sąrašas⁶. Tiesa, Komisijos sprendime taip pat pateiktas produktų sąrašas, kuriame nurodomi skirtingi nacionaliniai įvairių pieno produktų pavadinimai. Vis dėlto kalbėdamas apie šį sąrašą Europos Sąjungos Teisingumo Teismas tame sprendimo punkte pažymėjo, kad jame nurodyti produktai, kurie valstybėse narėse buvo pripažinti atitinkančiais Reglamente Nr. 1308/2013 numatytus kriterijus jų teritorijose, ir kad šių produktų pavadinimai yra vartojami pagal tradicinį jų taikymą įvairiose Sąjungos kalbose. Taigi Europos Sąjungos Teisingumo Teismas tik patvirtino, kad skirtingose kalbose leidžiama naudoti skirtingus tradicinius pieno produktų pavadinimus, kurie ne visada yra vienas kito atitikmenys⁷.
- 14 Iš to Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimo matyti, kad jei naudojant suderintus pavadinimus nacionalinėse kalbose reikia atsižvelgti į skirtingus

⁵ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007; toliau – Reglamentas Nr. 1308/2013.

⁶ 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1234/2007, nustatantis bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas); toliau – Reglamentas Nr. 1234/2007.

⁷ Nurodytu atveju prancūziškas pavadinimas „*crème de riz*“ neatitiko nė vieno pavadinimo anglų kalba, be to, tokios sąvokos kaip „*rice cream*“ ar „*rice spray cream*“ nebuvo nurodytos sąrašo versijoje anglų kalba.

kalbinius ypatumus ir skirtingus vietinius tradicinius pavadinimus, naudojamus tam tikroje valstybėje narėje, tai turėtų būti daroma ne tik pagal atitinkamą teisės nuostatos kalbinę versiją valstybės narės kalba, bet ir pagal daugiakalbę lentelę ar sąrašą, kurie bus įtraukti į kiekvieną tokios teisės normos kalbinę versiją. Jei Prancūzijos eksportuotojas norėtų eksportuoti į Jungtinę Karalystę produktą, kuriam prancūziškoje lentelės dalyje naudojamas pavadinimas „*crème de riz*“, jis negalėtų išversti šio pavadinimo į anglų kalbą tiesiog kaip „*rice cream*“ ar „*rice spray cream*“, nes angliškoje lentelės dalyje, kurioje pateikiami privalomi pavadinimai, tokios sąvokos nenurodytos.

- 15 Taigi ieškovė neprivalėjo nustatyti, kurie pavadinimai buvo naudojami direktyvos versijoje čekų kalba, ir pritaikyti sudedamosios dalies pavadinimo, pateikdama produktą prekybai Čekijos Respublikoje. Pavadinimo vertimas į čekų kalbą buvo pakankamas. Jos pasirinkta formuluotė „čokoládový prášek“ (šokolado milteliai) galų gale yra pažodinis vokiško ir lenkiško pavadinimo, vartojamo direktyvoje, atitikmuo ir negalima teigti, kad jis yra nesuprantamas, dviprasmiškas ar klaidinantis Čekijos vartotoją (žr. sąžiningos informacijos teikimo reikalavimus, nustatytus Reglamento Nr. 1169/2011 7 straipsnio 1 ir 2 dalyse). Skirtingas požiūris būtų grynas formalizmas, visiškai nesaugantis vartotojų, ir jis pakenktų pasiektam šokolado produktų pavadinimų suderinimo lygiui Sąjungos vidaus rinkoje, be to, keltų grėsmę sklandžiam vidaus rinkos veikimui šokolado produktų srityje (žr. Reglamento Nr. 1169/2011 1 straipsnio 1 dalį) ir prieštarautų pakartotinai nurodytam Sąjungos teisės nuostatos kalbinių versijų lygiavertiškumo principui.
- 16 Taigi tai yra *acte éclairé* atvejis, todėl nebūtina teikti prejudicinio klausimo Europos Sąjungos Teisingumo Teismui.

***Krajský soud v Brně* teisinė nuomonė**

- 17 Visų pirma, nagrinėjamam klausimui nusistovėjusi Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudencija, susijusi su prieštaravimų tarp skirtingų Sąjungos teisės kalbinių versijų išsprendimu, netaikytina. Iš tiesų nėra jokio prieštaravimo tarp Direktyvos 2000/36/EB kalbinių versijų⁸, o šios versijos atlieka privalomų maisto produktų pavadinimų sąrašo funkciją atitinkama oficialiąja kalba. Tokia išvada darytina remiantis 1) skirtingų Direktyvos 2000/36/EB kalbinių versijų palyginimu; 2) Direktyvos 2000/36/EB 3 straipsnio 1 dalyje nustatytu principu, kad I priede nurodyti maisto produktų pavadinimai yra privalomi, ir 3) reikalavimu pateikti informaciją apie produktų sudėtį kalba, lengvai suprantama vartotojams toje valstybėje narėje, kurioje toks maisto produktas pateikiamas rinkai (žr. pavyzdžiui, Reglamento Nr. 1169/2011 15 straipsnio 1 dalį).
- 18 Lyginant kalbines versijas aiškiai matyti, kad minėtas priedas akivaizdžiai apima konkrečios valstybės narės rinkai būdingus pavadinimus, kurių dažnai neįmanoma

⁸ Be to, *Nejvyšší správní soud* nenurodė aiškinimo būdų, kurie panaikintų šį prieštaravimą vienodo aiškinimo atžvilgiu.

išversti tiksliai (pavyzdžiui, angliškas pavadinimas „family milk chocolate“ ar keliose skirtingose kalbinėse versijose vartojamas priedas „vermicelli“). Kalbant apie „čokoláda v prášku“ (šokoladinio gėrimo milteliai), tai ypač akivaizdu olandų „gesuikerde cacao“ versijos, kuri, kitų valstybių narių vartotojų požiūriu, išvertus aiškiai atitiktų produktą, nurodytą I priedo A dalies 2 punkto d papunktyje, atveju. Tačiau lyginant kalbines versijas esminę svarbą turi tai, kad skirtingos kalbinės versijos apima skirtingą lygiaverčių produkto, nurodyto I priedo A dalies 2 punkto c papunktyje, pavadinimų skaičių. Kai kuriose kalbinėse versijose vartojamas vienas pavadinimas, kai kuriose – du, o versijoje olandų kalba – net trys. Taigi akivaizdu, kad kalbama ne apie paprastą vertimą, t. y. variantus tam tikra kalba, o apie nepriklausomus privalomų pavadinimų sąrašus atskiriomis oficialiosiomis kalbomis, būtent – valstybės narės, kurioje vartojama ta valstybinė kalba, vartotojams skirtus produktų pavadinimus.

- 19 Paprastai privalomų maisto produktų pavadinimų apibrėžimas (kaip konkrečiai Direktyvos 2000/36/EB 3 straipsnio 1 dalyje) grindžiamas dviem principais. Pirmasis yra įpareigojimas nustatytą pavadinimą naudoti tik tiems maisto produktams, kurie atitinka nagrinėjamoje teisės nuostatoje įtvirtintą apibrėžtį. Antrasis principas yra įpareigojimas maisto produktams, kurie atitinka nagrinėjamoje teisės nuostatoje įtvirtintą apibrėžtį, naudoti tik išskirtinai šį pavadinimą, kuriuo tas maisto produktas nurodomas toje teisės nuostatoje. Būtent šiam antrajam principui prieštarauja *Nejvyšší správní soud* teisinė pozicija, nes pagal ją leidžiama taikyti plačiau neapibrėžtų galimų konkrečių maisto produktų pavadinimų rinkinį, atsižvelgiant į tai, kurią kalbinę versiją ir kuri vertimo variantą gamintojas pasirenka tam maisto produktui ženklinti.
- 20 Galiausias pateiktas aiškinimas lemia absurdiškas išvadas, nes tokiu atveju labai sunku nustatyti, kokie yra tie privalomi pavadinimai. Gamintojai ir pardavėjai neturi teisės šių pavadinimų naudoti kitiems produktams, net jeigu nebūtinai turi žinoti, kad jie yra privalomi. Kita vertus, jei jie tai žino, gali juos naudoti kaip sudėtinių sudedamųjų dalių pavadinimus, nenurodydami jų sudėties. Vis dėlto tokiu atveju vartotojai neprivalo žinoti, kad kalbama apie sudėtinę sudedamąją dalį ir konkrečiai apie kokią, nes niekur neras jos apibrėžties, nebent, pasinaudodami vėlesniais tikslesniais ar platesniais vertimais į atskiras oficialiąsias Sąjungos kalbas, galėtų rasti tokią Direktyvos 2000/36/EB versiją, kurioje toks maisto produktas apibrėžiamas tokia kalba. Būtent taip yra sąvokos „čokoládový prášek“ (šokolado milteliai) atveju – jos apibrėžties šios direktyvos versijoje čekų kalba nėra.
- 21 Be to, net jei gamintojas galėtų naudoti tik vertimus iš tų kalbų, kurios turi konkretų ryšį su tam tikru maisto produktu (pavyzdžiui, produktas buvo pagamintas tam tikroje valstybėje narėje, o panaudotos sudėtinės sudedamosios dalies vertimas atitinka tos šalies kalbinę versiją), tokia galimybė prieštarautų reikalavimui pateikti vartotojams aiškia informaciją apie produkto sudėtį. Iš tiesų vartotojai pirmiausia turėtų galėti nustatyti pagaminimo vietą, susipažinti su atitinkama Direktyvos 2000/36/EB kalbine versija ir gauti jos vertimą (prireikus – visus galimus vertimus). Iš tiesų, kadangi visi I priedo A dalies 2 punkte apibrėžti

produktai yra labai panašūs (iš esmės jie priklauso vienos kategorijos produktams), nėra visiškai aišku, ar Čekijos vartotojas, net ir nuodugniai susipažinęs su Direktyva 2000/36/EB, susietų sąvoką „čokoládový prášek“ (šokolado milteliai) būtent su produktu, kuris apibūdinamas kaip „čokoláda v prášku“ (šokoladinio gėrimo milteliai) (o ne, pavyzdžiui, su „kakaový prášek“ (kakavos milteliai) arba „slazený kakaový prášek“ (kakavos milteliai su cukrumi)). Vartotojui tektų atlikti sudėtingą, iš kelių etapų susidedančią analizę, kad padarytų išvadą, jog tai, matyt, yra sąvokos, apibrėžtos kitoje nei versijoje čekų kalba Direktyvos 2000/36/EB kalbinėje versijoje, vertimas, ir gauti patvirtinimą, kad taip yra. Taip pat gamintojams ir pardavėjams greičiausiai nebūtų aišku, kokių pavadinimų reikėtų vengti ženklinant produktus, kurie nėra apibrėžti direktyvoje.

- 22 Be to, kitų nei privalomi pavadinimų vartojimas klaidina ne tik galimą informuotą vartotoją, bet ir vartotojus, kurie dėl kokių nors priežasčių neketina susipažinti su Sąjungos teisės aktais. Taip pat tie vartotojai, kurie nežino Direktyvoje 2000/36/EB pateiktų apibrėžčių, gali bent jau daryti prielaidą, kad konkretaus produkto sudėtinės sudedamosios dalies sudėties nurodymas turi konkretų teisinį pagrindą, ir manyti, jog šis pagrindas yra būtent teisinė nagrinėjamos sudėtinės sudedamosios dalies apibrėžtis (taip nustatyta Reglamento Nr. 1169/2011 VII priedo E dalies 2 punkto a papunktyje). Tačiau jei nagrinėjama sudėtinė sudedamoji dalis nėra apibrėžta (kaip yra būtent sąvokos „čokoládový prášek“ (šokolado milteliai) atveju), jos sudėtis nebūtinai turi atitikti Direktyvos 2000/36/EB I priedo A dalies 2 punkto c papunktyje nustatytus reikalavimus. Vartotojas, kuris daro prielaidą, kad vartoja patvirtintos sudėties maisto produktą (t. y. atitinkantį tam tikrus kriterijus), iš tikrųjų gali vartoti visiškai kitokį maisto produktą (kuriam pagal teisės nuostatas netaikoma jokių kriterijų). Todėl prisirišimas prie privalomų pavadinimų išsaugojimo, žinoma, gali būti laikomas formalizmo išraiška, tačiau šis formalizmas jokiu būdu pats savaime nėra tikslas.
- 23 Laisvo kakavos ir šokolado produktų judėjimo palengvinimas negali būti nagrinėjamas tik gamintojo ar pardavėjo požiūriu, o vartotojo apsaugos faktiškai apriboti tik *ad hoc* vertinimu, ar tam tikro produkto pavadinimą galima supainioti su kitu pavadinimu. Jei tokio požiūrio pakaktų, Direktyvos 2000/36/EB 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta taisyklė būtų nereikalinga.
- 24 *Krajský soud* laikosi nuomonės, kad ženklinant maisto produktą (ar jo sudedamąją dalį), skirtą konkrečios valstybės narės vartotojui, turi būti atsižvelgiama į privalomus kakavos ir šokolado produktų pavadinimus, nurodytus Direktyvos 2000/36/EB I priedo kalbinėje versijoje, atitinkančioje tos valstybės narės vartotojams lengvai suprantamą kalbą. Taigi vartotojams Čekijos Respublikoje skirtų maisto produktų atveju turi būti vartojami privalomi pavadinimai, nurodyti Direktyvos 2000/36/EB I priedo versijoje čekų kalba. Reglamento Nr. 1169/2011 VII priedo E dalies 2 punkto a papunktyje nustatyta taisyklė (t. y. nedetalizuoti sudėtinės sudedamosios dalies sudėties) gali būti

taikoma tik tuo atveju, jei vartojami tokie sudėtinių sudedamųjų dalių pavadinimai.

- 25 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo manymu, Reglamento Nr. 1169/2011 17 straipsnio 2 ir 3 dalyse išdėstyti principai taikomi tik tuo atveju, kai maisto produktų sudėtis nėra visiškai suderinta ir Sąjungos lygmeniu privalomi šių produktų pavadinimai nepriimti. Tačiau toks atvejis netaikomas produktams, apibrėžtiems Direktyvoje 2000/36/EB, kaip patvirtina šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalis. Taigi tos direktyvos I priedo A dalies 4 punkto d papunktyje nustatyta išimtis nėra nurodytą Reglamento Nr. 1169/2011 nuostatų taikymo pavyzdys, o tik Jungtinei Karalystei ir Airijai taikomose nuostatose numatyta savarankiška išimtis, susijusi su šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje nustatytu principu, taikomu I priedo A dalies 4 punkto d papunktyje ir 5 punkte išvardytiems produktams.
- 26 Visų pavadinimų sąrašo, kuris būtų vienodas visose kalbinėse versijose, nebuvimas (kai privalomų pavadinimų sąrašo skirtingomis kiekvienos valstybės narės oficialiosiomis kalbomis funkciją atlieka konkreti direktyvos kalbinė versija) nėra geriausias teisinis sprendimas, tačiau tai negali būti priežastis sušvelninti Direktyvos 2000/36/EB 3 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą principą ir sumažinti vartotojų apsaugos standartą. Tiesa, šiuo atžvilgiu nagrinėjamos teisės nuostatos savo reguliavimo metodu skiriasi nuo teisės nuostatos, priimtos minėtame Komisijos sprendime 2010/791/ES. Vis dėlto šis sprendimas įrodo, kad Sąjungos maisto produktams taikomoje teisėje nėra nebūdinga nustatyti kiekvienai valstybei narei privalomus prekės pavadinimus. Ta pati teisėkūros technika, pagal kurią maisto produktams nustatomi privalomi pavadinimai, kaip nustatyta Direktyvoje 2000/36/EB, taip pat nustatyta, pavyzdžiui, Direktyvoje 2001/113⁹, kurios kalbinėse versijose nurodyti privalomi joje apibrėžtų produktų pavadinimai oficialiosiomis kalbomis.
- 27 Pirmiau nurodytas 2017 m. birželio 14 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-422/16 dėl tų pačių priežasčių netaikytinas Direktyvos 2000/36/EB teisiniam reglamentavimui, tačiau remiantis juo reikėtų daryti išvadą dėl privalomų produktų pavadinimų sąrašo patvirtinimo atskirose valstybėse narėse, t. y. negalėjimo naudoti sinonimų ar privalomų pavadinimų vertimų.

⁹ 2001 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2001/113/EB dėl žmonių maistui skirtų vaisių džemų, žel[ė], marmeladų ir saldintos kaštonų tyrės; toliau – Direktyva 2001/113/EB.